tad ja hästi harritud. Kristohwril ei olnud tarwis, Klause tütrekese punnased palled pesta; Maria pea olli kohhe hommiko sille, ja Pritso kuub, mis piddi pühhapäwal selga pannema, sai laupäwal parrandud. Kadrina ütles: „Kristohwril on öigus; kuida peaks ello kannatadama ilma pühhapäwata, ja kuida ollen isseennast ja Jummalat ja innimesi petnud, kui ma enne arwasin, ei olleks mul aega kirriko minna ja pühhapäwa piddada? Kui mitto tundi omma ello sees ollen ma raisanud ja tühja juttoaiamisega pillanud, ja piddin siis ilma jäma Jssanda warrast ja ommast önnistusest. Pühhapääw on jo siin ellus üks ossa önnistusest ja taewast; mo waim wöib seäl taewas olla, ma mötlen se peäle, mis seäl mind otab, ja kuida minna seäl pean Klause ja omma lastega ühhes ollema ja unnustama selleſinnatse ello waewa ja koormat.“

Pühhapäwa pühhitsema ei olle üksnes Jummala käsk, waid üks armoand Jssandast. Kes ilma pühhapäwata ellab, se ellab ilma Jssandata, mis temma omma tarkus ka ütleb ja mötleb. Kes ilma Jssandata ellab, sellel ei olle Temmaga ossa! Kellel silmad on nähhha, se waatko! Kellel körwad on kuulda, se kuulgo! Amen.